

Spm. nr. S 130

4) Til forsvarsministeren af:

Jens Thoft (SF):

»Hvad er årsagen til, at den danske regering ikke støttede Belgien i NATO's atomplanlægningsgruppe i torsdags, og hvorledes er den praktiske danske støtte til modernisering af NATO's korrtrækkende atomvåben i overensstemmelse med vedtagne dagsordener i Folketinget?«

Jens Thoft (SF):

Det er bedrøveligt, at regeringen overtræder Folketingets gentagne gange vedtagne dagsordener om, at der ikke uden Folketingets forudgående godkendelse gives tilslutning til opstilling af nye eller moderniserede atomvåben i NATO-regi, og at man skal støtte alle bestræbelser for at undgå enhver udstationering af sådanne atomvåben. Jeg vil gerne henvise til Folketingets dagsorden af 14. november 1985, bekræftet den 30. april 1987 og igen bekræftet den 18. februar 1988.

I torsdags stod Belgien i NATO's atomplanlægningsgruppe ene med sin modstand mod det, som i NATO-regi er blevet kaldt up to date-føring – det er det, vi andre kalder modernisering – af en række kortdistanceatomvåben, og jeg mener, vi har krav på en forklaring fra regeringen på, hvad årsagen er til, at denne regering, som har radikal deltagelse, ikke støttede Belgien ved denne lejlighed.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg tror, at hr. Jens Thoft har stillet sit spørgsmål på et lidt skævt grundlag, og det kommer jeg tilbage til.

Der var ikke på NPG-mødet i Holland i sidste uge lagt op til beslutninger om modernisering af NATO's korrtrækkende atomvåben. Der blev da heller ikke under mødet truffet beslutninger af denne art eller fremsat forslag om det.

Der var tværtimod almindelig enighed om, at drøftelserne på mødet under ingen omstændigheder kunne være præjudicerende for eventuelle senere beslutninger, og det er faktisk også det, der fremgår af kommunikøet.

Det er ikke kutyme at kommentere andre landes holdninger under lukkede møder, men jeg kan sige så meget som, at den opfattelse af mødet, som jeg lige har redegjort for, deles af

alle, altså også af Belgien. Allerede af den grund har der ikke været anledning til, at den danske regering specielt skulle støtte Belgien.

Men hr. Jens Thoft er selvfølgelig i nogen grad undskyldt for, at hans spørgsmål er stillet på en forkert baggrund, for da han stillede sit spørgsmål, var mødets kommuniké jo endnu ikke kendt – alene af den grund, at mødet ikke var afsluttet.

Jeg vil gerne i anledning af spørgsmålet understrege, at regeringens holdning til disse spørgsmål ikke vil blive fastlagt på grundlag af arbejdet i NPG alene. Men spørgsmålet må, hvis det bliver aktuelt, ses i en bredere politisk sammenhæng, herunder hensynet til alliancens målsætning for våbenkontrol og nedrustning. Denne sammenhæng mellem modernisering og våbenkontrol fremgår ligeledes af kommunikøet og er et synspunkt, som alle de deltagende lande er enige om.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han ét eneste sekund er i tvivl om, at det er den officielle Danmarks holdning, Folketingets holdning og regeringens holdning, at man skal gå imod en sådan modernisering.

Ole Espersen (S):

Jeg vil gerne i forbindelse med omtalen af dette møde i NATO's atomare planlægningsgruppe spørge, om forsvarsministeren mener, det er i overensstemmelse med beslutninger i det danske Folketing, når man i kommunikøet giver udtryk for, at atomvåben i den fremtid, vi kan overskue, skal udgøre en væsentlig del af NATO's afskrækkelsesstrategi.

Jens Thoft (SF):

Jeg må indrømme, at jeg ikke blev mindre ophidset, da jeg så kommunikøet. Det siges her – jeg har en anden oversættelse end hr. Ole Espersens, og jeg skal tillade mig at citere den oversættelse, jeg har:

»I denne sammenhæng har vi gennemgået et antal atomvåbenrelaterede emner og er enedes om, at i en forudsigelig fremtid har NATO behov for en atomstyrke, der dækker hele spektret, indeholdende våben af forskellige typer og rækkevidde med overlevelsesevne og operationel fleksibilitet, og som tager højde for både truslens størrelse og dens kvalitet. Vi har også